

EXPUNERE DE MOTIVE

Zootehnia este o ramură extrem de importantă a agriculturii pentru că valorifică superior producția vegetală și în al doilea rând pentru că asigură o parte însemnată din hrana omului și furnizează materie primă pentru industria alimentară.

În România, creșterea animalelor reprezintă o ramură de bază a economiei agricole, având în vedere avantajele datorate factorilor naturali și pedo-climatici asupra producției. Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că agricultura României, deci și sectorul zootehnic, sunt entități neomogene, ce încă mai continuă să înregistreze modificări, din punctul de vedere al structurilor de exploatare și instabile sub raportul formării unor structuri de producție care să răspundă cerințelor pieței și utilizării eficiente a resurselor naturale și umane din spațiul rural.

România, una din forțele mari ale Europei, a ajuns importatoare de produse alimentare, deși, prin tradiție, este una din țările continentului cu condiții ideale pentru creșterea tuturor animalelor.

Orice strategie care își propune relansarea zootehniei românești trebuie să pornească de la realitatea că România prezintă, în comparație cu țările din Uniunea Europeană, avantaje incontestabile, concretizate în deținerea unor furaje a căror utilizare în zootehnie nu afectează în niciun fel disponibilitățile de produse vegetale destinate hrănirii populației.

Dacă s-ar acorda atenția cuvenită creșterii animalelor, zootehnia, pe post de „locomotivă”, ar propulsa „trenul” agriculturii în orice direcție vom dori: spre dezvoltarea industriei alimentare, spre export când prețul este mare, spre produse ecologice care devin din ce în ce mai căutate, spre conservarea mediului ambiant etc.

Zootehnia este o ramură importantă a agriculturii, care are drept obiectiv creșterea și exploatarea animalelor, ameliorarea raselor, reproducția animalelor, precum și conservarea raselor autohtone de animale și protecția animalelor.

Legea zootehniei nr. 72/2002, cu modificările și completările ulterioare, reglementează creșterea, nutriția, ameliorarea, reproducția și protecția animalelor. În ultimii 12 ani legea sus menționată a suferit multe modificări și completări. În același timp au apărut alte norme juridice, cu un conținut diferit de Legea nr. 72/2002, determinând apariția paralelismului legislativ, discrepante, necorelări și menținerea unor texte desuete.

Un exemplu ar fi capitolul referitor la domeniul nutriției animalelor, capitol cuprins în legea sus menționată, care intră și în competența Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor potrivit prevederilor art. 5 lit. a) și ale art. 9 lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru domeniul nutriției animale există acte normative naționale și comunitare care reglementează aspectele tehnice și anume:

- Regulamentul (CE) nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare;
- Regulamentul (CE) nr. 183/2005 de stabilire a cerințelor privind igiena furajelor, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 privind aditivii din hrana animalelor cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (CE) nr. 767/2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor;

- Hotărârea Guvernului nr. 1156/2013 pentru aprobarea acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a acțiunilor prevăzute în Programul de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, precum și a tarifelor aferente acestora, elaborată în temeiul art. 15 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004;

- Ordinele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 109/2010, 74/2011, 86/2013, 11/2013, 29/2014.

De asemenea, toate sancțiunile privind domeniul nutriției animalelor sunt cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 984/2005.

În consecință, punerea de acord a noilor reglementări juridice cu cele existente în Legea nr. 72/2002 reprezintă o regulă inexorabilă.

Prin propunerea legislativă, anexată, reglementăm asigurarea continuității desfășurării activității de creștere și ameliorare a animalelor la un nivel superior, sporirea valorii de ameliorare, conservarea, diversificarea și protecția raselor de animale.

Față de cele prezentate, am inițiat propunerea legislativă, pe care o supunem spre dezbateră și adoptare Parlamentului în procedură de urgență.

INIȚIATORI,

Deputat PSD – Liviu HARBUZ

Deputat PSD – Petre DAEA

Deputat UDMR – Atila KELEMEN

Deputat PSD – Ioan DÎRZU

Deputat PSD – Ioan MUNTEANU

Deputat PSD – Marian GHIVECIU

Deputat PSD – Ion MELINTE

Deputat PSD – Ion BĂLAN

Deputat PSD – Vasile MOCANU

Deputat PSD – Andrei Valeriu STERIU

Deputat PSD – Ioan STAN

Deputat PSD – Marian AVRAM

Deputat PSD – Toader DIMA

Deputat PSD – Zisu STANCIU

Deputat PSD – Gavril MÎRZA

Deputat PSD – Alexandru STĂNESCU

Deputat PSD – Marian Viorel DRAGOMIR

Senator PSD – Liviu BUMBU

Deputat PDL – Vasile ILIUȚĂ

Deputat PP-DD – Maria DRAGOMIR

Deputat PP-DD – Liliana CIOBANU

Deputat PP-DD – Dumitru NICULESCU

Deputat PP-DD – Loredana GIDAN

Hal